

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مبتنی بر خودتنظیمی و مدیریت زمان بر پیشرفت تحصیلهایش آموزش دارای نقص بینایی در مقطع متوسطه اول

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

فاطمه لطیفی - کارشناسی ارشد رشته ی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی تاثیر آموزش مبتنی بر خودتنظیمی و مدیریت زمان بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دارای نقص بینایی بوده است. تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر نوع نیز توصیفی تحلیلی می باشد. جامعه آماری این پژوهش تعداد ۵۰۰ نفر از دانش آموزان مقطع متوسطه مشغول به تحصیل در مدارس شهر تهران و شهرستان های تهران انتخاب شده که با توجه به این تعداد از حجم نمونه آماری با استفاده از فرمول کوکران ۳۵۲ نفر تعیین شد که در ۳۵ مدرسه مقطع متوسطه عادی مشغول به تحصیل بوده اند. پرسشنامه ها در بین این تعداد توزیع شد. در این پژوهش برای گردآوری اطلاعات از دو روش کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است. سه پرسشنامه آموزش خودتنظیمی، مدیریت زمان و پیشرفت تحصیلی دانشآموزان، ابزارهای گردآوری اطلاعات بوده و نتایج نشان داد آموزش مبتنی بر خودتنظیمی بر مدیریت زمان دانش آموزان دارای نقص بینایی تاثیر دارد. همچنین مشخص شد آموزش مبتنی بر خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دارای نقص بینایی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

آموزش، خودتنظیمی، مدیریت زمان، پیشرفت تحصیلی، نقص بینایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1966668>

